

Geen begrip van Freud is zo omstreden als de doodsdrift. Maar wat erover is geschreven, verdwaalt vaak in diepzinnigheden zonder samenhang. De Leuvense filosoof Paul Moyaert pakt het anders aan door duidelijk te maken wat in dit begrip voor Freud zélf op het spel stond.

Doodsdrift staat bij Freud niet voor een doodsverlangen, maar doelt op die weerbarstige krachten in het leven die zich tegen het leven verzetten. Leven moet niet worden begrepen vanuit zelfexpressie, maar als een blijvende spanning met een inerte werkelijkheid.

Op zoek naar de samenhang tussen doodsdrift en destructie bepleit Moyaert doodsdrift en agressiedrift van elkaar te onderscheiden.

Zonder agressie is de doodsdrift een inerte werkelijkheid die tot weinig in staat is. Agressie is een motor van het leven.

Tot besluit geeft Moyaert zijn visie op de psychoanalytische behandeling. Hij verzet zich tegen de hedendaagse tendens haar te reduceren tot traumaverwerking en de vrije associatie op te vatten als een handige truc om de smerige waarheid van het leven te ontdekken. Wat echt geneest volgens Moyaert is niet het bereikte inzicht, maar het wrede genot te onderzoeken hoe je eigen geest werkt.